

Hyvinvoija,

Nokia siirsi tuotantoaan Romaniaan, koska siellä saa vähemmällä enemmän. Romanian kerjäläiset siirtävät tuotantoaan Suomeen samasta syystä. Vapaalla talousalueella ihmiset, asiat, esineet sekä eettiset ja sosiaaliset ongelmat liikkuvat rajattomasti.

Mutta ei siitä ole kauaa, kun suomalaisetkin olivat enemmän köyhiä kuin keskiluokkaisia. Köyhyydestä, kurjuudesta ja sieltä pois pyristelystä rakentuvat kansalliset kertomuksemme, iskelmämme, runoelmamme.

Enemmän täällä on ollut mäkitupalaisia, pienviljelijöitä, sekatyömiehiä, sotainvalideja, eläkeläisiä, yksinhuoltajia, kuin hyvinvoivaa keskiluokkaa. Meitä, joilla on kaksi autoa, kaksi lasta, kaksi tietokonetta, kaksi televisiota, kaksi säätötiliä, kaksisataatuhatta lainaa, kaksinaismoralismia.

Viime viikolla istuin samassa hautajaishahvipöydässä miehen kanssa, joka oli kerran ollut kerjuulle joutunut lapsi. Hänen oli kierrettävä talosta taloon samalla kylällä, joita oma lapseni polkee kolmipyöräisellään ja minä ajan autollani. Erotuksena asvaltipäällyste ja hampurilaisravintolan kerrosaterian täyttämä vatsa.

Mies kertoi, että joistain taloista sai leivänkannan tai suurimman lahjan, kananmunan. Joskus syljettiin päälle tai sitten ei yksinkertaisesti ollut mistä jakaa. Nälkä on nälkä, loppuu sitten pettu- tai pitaleipä.

Ruokaa saadakse on saatava töitä. Oli matkustettava ison meren yli metsätöihin, kielitaidottomana siirtolaisena. Metsästä rakennuksille, rakennuksilta kalanjalostamoon. Mies pe-

rusti perheen, kasvatti lapset aikuisiksi ja leskeytyi. Hän palasi Kanadasta lähemmäs kotimaata, Ruotsiin.

Vanhan miehen mukaan kaikkialta löytyi niitä, jotka katsoivat muukalaista nenänvartta pitkin. Pitivät järjestyshäiriönä ja kosmeettisena haittana. Pitivät pelottavana, siksi vihattavana. Miehenä joka vie työpaikan, puhuu rumaa kieltä, pidättyy omissa piireissään. Hyvinvoijat eivät halunneet ymmärtää, että se mikä oli heille järjestyshäiriö ja kosmeettinen haitta, oli toisen toimeentulo ja todellisuus.

Mies sanoi antavansa kerjäläiselle aina kolikon ja toivottaa parempia aikoja. Hän sanoi oppineensa sen, etteivät hökkelikylät katoa maailmasta purkamalla vaan antamalla ihmisille mahdollisuus rakentaa itselleen kunnon asunnot. Ulkomaista työvoimaa hän toivoi enemmän, koska mitä vanhemmaksi tulee, sitä tärkeämmältä tuntuu, että katsotaan silmiin.

Mies muistutti, että etenkin pahimpina aikoina ihmisen on voitava luottaa toiseen ihmiseen. Siihen oivallukseen ei tarvita uskontoja tai poliittisia ideologioita, ei pidä olla pyhä mies tai pyhä nainen, riittää että on lähimmäinen.

Huomenna voi tulla myrsky, joka vie sähköt, talon ja omaisuuden. Voi tulla työttömyys, joka vie maksukyvyn, joka vie velat maksettaviksi, joka vie talon ja omaisuuden. Voi tulla kansainvälinen rahoituskriisi, joka vie valtioiden omaisuuden. Jokainen meistä voi joskus joutua kerjuulle.

Siksi on osattava laskea yksinkertaisin yhteenlasku. Kun antaa apuaan, voi luottaa että sitä tarvittaessa saa takaisin.

Tervakoskella 10.8.2010

Tuomas Kyrö